

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
เรื่อง การเป็นคู่กรณีและการคัดค้านคณะกรรมการประเมินผลงานทั้งคณะ

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๒/๖๕๗๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ โดยได้มีประกาศลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ประกาศรายชื่อ ว่าที่ ร.ต. นิจศาล จันทรตระกูล เข้ารับการประเมินผลงาน เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับชำนาญการพิเศษ โดย ว่าที่ ร.ต. นิจศาลฯ ได้เสนอผลงานเรื่อง “การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะรักษาการตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มงานรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี” และขอเสนอแนวคิด เรื่อง “แนวความคิดวิธีการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการช่วยอำนวยความสะดวกของรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรที่ช่วยปฏิบัติงานแก่รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี” โดยสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กำหนดให้มีการทักท้วงการคัดเลือกภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศ และเมื่อพ้นกำหนดไม่มีผู้ทักท้วง จึงได้เข้าสู่กระบวนการพิจารณาผลงานของคณะกรรมการประเมินผลงานฯ

อ.ก.พ. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งที่ ๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมพิจารณาผลงานประกอบกับการสัมภาษณ์และ มีมติให้เพิ่มเติมผลงาน ซึ่งมีใช้สาระสำคัญของผลงานเพื่อความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น และได้รับรอง รายงานการประชุมดังกล่าวในการประชุมคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ หลังจากนั้น ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ได้มีบันทึกลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งให้ ว่าที่ ร.ต. นิจศาลฯ เพิ่มเติมผลงานที่เข้ารับการประเมิน และ ว่าที่ ร.ต. นิจศาลฯ ได้ส่งผลงานเพิ่มเติมในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ในการประชุมคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ได้พิจารณาผลงานของ ว่าที่ ร.ต. นิจศาลฯ ที่ได้เพิ่มเติมตามมติของ คณะกรรมการประเมินผลงานฯ แล้ว ปรากฏว่า เอกสารที่ใช้ประกอบผลงานกับเอกสารที่ใช้ในการ เสนอเข้ารับการคัดเลือก (เค้าโครงผลงาน) มีการลงนามเกษียณท้ายหนังสือไม่ตรงกันหลายฉบับ ทั้งที่เป็นหนังสือเรื่องเดียวกัน เลขที่ออกหนังสือลงวันที่เดียวกัน ดังนั้น ในวันเดียวกันคณะกรรมการ ประเมินผลงานฯ จึงได้มีมติหรือสำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งบังคับบัญชา กลุ่มกฎหมายโดยด่วนว่า คณะกรรมการประเมินผลงานฯ ควรดำเนินการอย่างไร และจะยังสามารถ พิจารณาผลงานต่อไปได้หรือไม่ ซึ่งสำนักบริหารกลางได้มีบันทึกลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งว่า “เห็นควรรายงานผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานฯ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป” คณะกรรมการประเมินผลงานฯ จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๔ รายงาน อ.ก.พ. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี และชะลอการพิจารณา

ต่อมา ว่าที่ ร.ต. นิจศาลาฯ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๔ และลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๔ เรียนเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กล่าวหาคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ว่ากระทำผิดวินัยกรณีพิจารณาประเมินผลงานของตนล่าช้าเกินสมควร เป็นเหตุให้เสียประโยชน์ในการได้รับแต่งตั้ง โดยเห็นว่า คณะกรรมการประเมินผลงานฯ มีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยเกี่ยวกับคุณภาพผลงาน แต่ไม่ได้ทำหน้าที่ กลับมีหนังสือหารือสำนักบริหารกลาง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จึงถือได้ว่าจงใจปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เป็นความผิดทางวินัยตามมาตรา ๘๕ (๑) และ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงขอให้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินการทางวินัยร้ายแรงแก่คณะกรรมการประเมินผลงานฯ และแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ชุดใหม่ ซึ่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้คณะกรรมการประเมินผลงานฯ ชี้แจงข้อเท็จจริง และให้เสนอ อ.ก.พ. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี พิจารณา

ในขณะเดียวกัน ว่าที่ ร.ต. นิจศาลาฯ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๔ คัดค้านกรรมการประเมินผลงานฯ ทั้งคณะ ความว่า คณะกรรมการประเมินผลงานฯ เป็นคู่กรณีตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งประธานกรรมการฯ ได้เรียกประชุมคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ และมีมติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเสนอข้อหารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับการดำเนินการต่อไป ซึ่งสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ตรวจสอบข้อกฎหมายในเบื้องต้นปรากฏว่าพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มิได้บัญญัติแนวทางในการดำเนินการคัดค้านคณะกรรมการทั้งคณะไว้ คงมีเพียงกรณีคัดค้านประธานกรรมการหรือกรรมการ ดังนั้น จึงขอหารือใน ๒ ประเด็น ดังนี้

(๑) คณะกรรมการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ เป็นคู่กรณีกับ ว่าที่ ร.ต. นิจศาลาฯ หรือไม่ อย่างไร

(๒) กรณีคัดค้านคณะกรรมการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ ทั้งคณะ มีแนวทางการดำเนินการอย่างไร เนื่องจากพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มิได้กำหนดกรณีดังกล่าวไว้

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองได้พิจารณาข้อหารือของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า มาตรา ๑๓ (๑)^๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดว่า เจ้าหน้าที่ที่เป็นคู่กรณีจะไม่สามารถทำการพิจารณาทางปกครองได้

^๑มาตรา ๑๓ เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

- (๑) เป็นคู่กรณีเอง
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี
- (๕) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี
- (๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

โดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันได้นิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่”^๒ หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐ ในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ฯลฯ และได้นิยามคำว่า “คู่กรณี”^๓ หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง และผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า คณะกรรมการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ ตามคำสั่ง อ.ก.พ. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งอยู่ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาทางปกครอง เป็นผู้ยื่นคำขอหรือเป็นผู้คัดค้านคำขอให้มีการแต่งตั้ง ว่าที่ ร.ต. นิจศาลา จันภูตระกูล ให้ดำรงตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับชำนาญการพิเศษ เป็นผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งแต่งตั้งว่าที่ ร.ต. นิจศาลา ให้ดำรงตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนระดับชำนาญการพิเศษ หรือเป็นผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการประเมินผลงานของ ว่าที่ ร.ต. นิจศาลา เนื่องจากสิทธิของตนจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งแต่งตั้ง ว่าที่ ร.ต. นิจศาลา ให้ดำรงตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับชำนาญการพิเศษ คณะกรรมการประเมินผลงานฯ จึงไม่ใช่เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็น “คู่กรณี” อันจะทำให้มีเหตุต้องห้ามมิให้ทำการพิจารณาประเมินผลงานของ ว่าที่ ร.ต. นิจศาลา ตามนัยมาตรา ๑๓ (๑) ประกอบกับบทนิยามคำว่า “คู่กรณี” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ

อย่างไรก็ดี มีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า กรณีที่ ว่าที่ ร.ต. นิจศาลา ร้องเรียน คณะกรรมการประเมินผลงานฯ ว่ากระทำผิดวินัยเนื่องจากประเมินผลงานของตนล่าช้าเกินสมควร เป็นเหตุให้เสียประโยชน์ในการได้รับแต่งตั้ง จึงขอให้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินการทางวินัยร้ายแรงแก่คณะกรรมการประเมินผลงานฯ และแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ชุดใหม่นั้น กรณีดังกล่าวจะถือเป็นเหตุซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ หรือไม่ ในประเด็นนี้ เห็นว่า เหตุซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง

^๒มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง และผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง

ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง^๕ นั้น ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป ว่ามีแนวโน้มในการก่อให้เกิดอคติหรือความเอนเอียงอย่างรุนแรงจนอาจทำให้การใช้ดุลพินิจพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรมได้มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงความเห็นของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองในเรื่องเสรีจที่ ๑๖๕/๒๕๔๗^๕ ด้วยเหตุนี้ กรณีที่ว่าที่ ร.ต. นิจศาลฯ กล่าวหาและขอให้มีการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกับคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ภายหลังที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานฯ และทำการประเมินผลงานไปบ้างแล้ว หากไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใด ๆ ว่ากรณีดังกล่าวมีแนวโน้มในการก่อให้เกิดอคติหรือความเอนเอียงอย่างรุนแรงจนอาจทำให้การประเมินผลงานของคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม ก็ไม่ควรจะถือเป็นเหตุซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ แต่อย่างใด

ประเด็นที่สอง เห็นว่า บทบัญญัติเกี่ยวกับการห้ามเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองกระทำการพิจารณาทางปกครองในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ มาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๖ นั้น มีความมุ่งหมายใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่หรือกรรมการเป็นรายบุคคล เนื่องจากเป็นการพิจารณาเฉพาะส่วนได้เสียของบุคคล ดังนั้น กรณีที่ว่าที่ ร.ต. นิจศาลฯ คัดค้านคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ทั้งคณะ จึงมีผลเป็นการคัดค้านประธานกรรมการและกรรมการทุกคนในคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ซึ่งหากเป็นการคัดค้านกรรมการตามเหตุมาตรา ๑๓^๖ หรือตามเหตุมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง^๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ

^๕มาตรา ๑๖ ในกรณีมีเหตุอื่นใดนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง เจ้าหน้าที่หรือกรรมการผู้นั้นจะทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นไม่ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าผู้นั้นเห็นเองว่าตนมีกรณีดังกล่าว ให้ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อนและแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งหรือประธานกรรมการทราบ แล้วแต่กรณี

(๒) ถ้ามีคู่กรณีคัดค้านว่าผู้นั้นมีเหตุดังกล่าว หากผู้นั้นเห็นว่าตนไม่มีเหตุตามที่คัดค้านนั้น ผู้นั้นจะทำการพิจารณาเรื่องต่อไปก็ได้แต่ต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งหรือประธานกรรมการทราบแล้วแต่กรณี

(๓) ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครอง ซึ่งผู้นั้นเป็นกรรมการอยู่มีคำสั่งหรือมีมติโดยไม่ชักช้า แล้วแต่กรณี ว่าผู้นั้นมีอำนาจในการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นหรือไม่

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๕ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^๖บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ขอหารือเหตุซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๑๗๕ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๗ ถึงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๘โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

ทางปกครองฯ ให้ประธานกรรมการเรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านและมีมติเกี่ยวกับกรรมการผู้ถูกคัดค้านนั้น โดยในการประชุมดังกล่าว กรรมการผู้ถูกคัดค้านต้องออกจากที่ประชุม ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๕^๙ มาตรา ๑๖ วรรคสองและวรรคสาม^{๑๐} ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ แต่โดยที่ข้อหาหรือนี้เป็นเหตุคัดค้านประธานกรรมการและกรรมการทุกคนในคณะกรรมการประเมินผลงานฯ คณะกรรมการประเมินผลงานฯ จึงไม่อาจประชุมเพื่อพิจารณาและมีมติเกี่ยวกับกรรมการผู้ถูกคัดค้านได้ กรณีจึงต้องนำบทบัญญัติมาตรา ๑๔^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ มาปรับใช้โดยอนุโลมในฐานะบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง กล่าวคือ คณะกรรมการประเมินผลงานฯ ต้องแจ้งให้ อ.ก.พ. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคำคัดค้าน และมีคำสั่งต่อไป หาก อ.ก.พ. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เห็นว่าคำคัดค้านมีเหตุผลเพียงพอ ก็ต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานฯ ชุดใหม่เป็นผู้ทำหน้าที่แทนประธานกรรมการและกรรมการที่ถูกคัดค้าน แต่หากเห็นว่าคำคัดค้านมีเหตุผลไม่เพียงพอ ก็ต้องสั่งยกคำคัดค้านนั้น

(นายอัคร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๑๓ หรือคู่กรณีคัดค้านว่ากรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองคณะใดมีลักษณะดังกล่าว ให้ประธานกรรมการเรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้น ในการประชุมดังกล่าวกรรมการผู้ถูกคัดค้านเมื่อได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้ว ต้องออกจากที่ประชุม

ถ้าคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองคณะใดมีผู้ถูกคัดค้าน ในระหว่างที่กรรมการผู้ถูกคัดค้านต้องออกจากที่ประชุม ให้ถือว่าคณะกรรมการคณะนั้นประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ถ้าที่ประชุมมีมติให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

การยื่นคำคัดค้านและการพิจารณาคำคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๙โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^{๑๐}มาตรา ๑๔ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๑๓ หรือคู่กรณีคัดค้านว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๓ ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อน และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งทราบ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวจะได้มีคำสั่งต่อไป

การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน และการสั่งให้เจ้าหน้าที่อื่นเข้าปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ที่ถูกคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

สิงหาคม ๒๕๕๔